

Toespraak afscheidsreceptie van *Wending* (1992)

Sieth Delhaas

Ter gelegenheid van de afscheidsreceptie van *Wending*. *Maandblad voor evangelie, cultuur en samenleving*, omdat Hein Schaeffer, redactie-voorzitter wegens ziekte afwezig was.

Amersfoort, 4 januari 1992.

Zeer gewaardeerde collega's.

In het woord collega's vat ik ons allen nog eenmaal samen. U die al in de veertiger jaren bij *Wending* betrokken was, allen die daarna erbij waren en onszelf die de laatste loodjes hebben gewogen.

Wij vieren vandaag met dit samenzijn het einde van *Wending* als tijdschrift. Vieren klinkt misschien iets te feestelijk bij een einde dat sommigen op tijd vinden, maar de meesten toch als een verlies zien.

Vieren heeft verschillende betekenissen waarvan er drie zeker op het einde van *Wending* slaan:

- feestelijk gedenken: dat gebeurt. Niet alleen door ons hier vanmiddag, maar duizenden zullen met een feestelijk gevoel terug denken aan een blad met een inhoud waaraan ze veel te danken hebben.
- vieren: vereren, eer bewijzen aan: dat mag. Aan het blad zelf als product van samenwerking van mensen, vrouwen en meest toch wel mannen van naam.
- vieren in de zin van toegeven aan: dat doen we vandaag. We geven toe aan een proces van afkalving dat zich al enkele tientallen jaren voltrekt. Vandaag sluit de redactie dit proces af en geeft toe aan de realiteit: *Wending* heeft – in elk geval economisch gezien – geen mogelijkheden van bestaan meer.

De taart die hiervoor mij staat in de kleuren waarin *Wending* de laatste jaren werd uitgevoerd, rood/wit zou ik nu als symbool willen gebruiken.

Wending als tijdschrift heeft opgehouden te bestaan. Wij als redactie schrijven in het laatste nummer: wij sluiten de periode van *Wending* af in de zekerheid dat hoe dan ook voortgebouwd kan worden op een bijzonder stuk geschiedenis van betrokkenheid bij evangelie, cultuur en samenleving.

Laten wij deze taart zien als symbool van dat stuk geschiedenis. Ieder van ons neemt een deel ervan als bouwsteen of als zaad voor de plek waar elk van ons leeft en werkt. Daar verrijft of groeit opnieuw iets wat van belang zal zijn voor evangelie, cultuur en samenleving, wereldwijd.

(Het eerste stukje taart heb ik vervolgens aangeboden aan de heer Jan M. van Veen sr. als oud voorzitter van de redactie van 1946-1966).